

Talan väckt den 18 juni 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-223/09)

(2009/C 233/03)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: O. Beynet och M. Kaduczak)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG av den 18 januari 2006 om åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturinvesteringar ⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 24 februari 2008. När förevarande talan väcktes hade de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet inte antagits, eller i vart fall hade kommissionen inte underrättats om sådana åtgärder.

⁽¹⁾ EUT L 33, s. 22.

Talan väckt den 24 juni 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-228/09)

(2009/C 233/04)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou och A. Stobiecka-Kuik)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 78, 79, 83 och 86 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ genom att inkludera en registreringsavgift (opłata rejestracyjna) i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt som uttas i Polen vid leverans, förvärv mellan medlemsstater eller import av en personbil,

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan i förevarande fall rör det förhållandet att Republiken Polen inkluderar registreringsavgiften i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt när leverans, förvärv mellan medlemsstater eller import av ej registrerade personbilar äger rum i denna medlemsstat.

Kommissionen anser att det föreligger grundläggande likheter mellan den polska skatten/avgiften i förevarande fall och den danska skatten/avgiften i mål C-98/05, *De Danske Bilimportører*. I det fallet fastslog domstolen att den aktuella skatten/avgiften inte ingick i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt.

Kommissionen anser att tillämpningen av den polska registreringsavgiften i samband med flera på varandra följande transaktioner avseende samma fordon innan det registrerats visar att det i huvudsak är fråga om en registreringsskatt/-avgift och inte en skatt på försäljningen som Republiken Polen har hävdad. En beskattningsbar person kan dra av registreringsavgiften från det fastställda skattebeloppet. Detta innebär att tack vare systemet med avdrag för den tidigare betalda skatten uttas skatten/avgiften slutligen endast en gång.

Kommissionen delar inte Republiken Polens argument att det är säljaren, den som gör ett förvärv mellan medlemsstater eller importören av fordonet som är skyldig att betala registreringsavgiften och inte den person i vars namn fordonet är registrerat.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd (Slovakien) den 3 juli 2009 — Lesoochránarske zoskupenie VLK mot Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

(Mål C-240/09)

(2009/C 233/05)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lesoochránarske zoskupenie VLK

Motpart: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

Tolkningsfrågor

1. Är det, i ljuset av det huvudsakliga syftet med Århuskonventionen att omforma det klassiska begreppet talerätt genom att även ge allmänheten, d.v.s. den berörda allmänheten, ställning som part i ett mål, möjligt att tillerkänna artikel 9 i Århuskonventionen, särskilt punkt 3, en sådan "self-executing effect" som internationella traktater har, med hänsyn till att Europeiska unionen anslöt sig till denna konvention den 17 februari 2005 men ännu inte har antagit bestämmelser som införlivar den med gemenskapsrätten?
2. Är det möjligt att tillerkänna artikel 9 i Århuskonventionen, särskilt punkt 3, som numera är integrerad i gemenskapsrätten, omedelbar tillämplighet eller direkt effekt på grundval av gemenskapsrätten i enlighet med EG domstolens fasta rättspraxis?
3. För det fall fråga ett eller två besvaras jakande, är det möjligt att tolka artikel 9.3 i Århuskonventionen — i ljuset av det huvudsakliga syftet med konventionen, — på så sätt att det med "handling av myndigheter" även förstås beslutsfattandet, således om allmänhetens rätt att delta i ett domstolsförfarande även innefattar rätten att erhålla en prövning av en myndighets beslut, vars lagstridighet har återverkningar på miljön?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgericht Halle (Tyskland) den 3 juli 2009 —
Günter Fuss mot Stadt Halle (Saale)**

(Mål C-243/09)

(2009/C 233/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Halle (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Günter Fuss

Motpart: Stadt Halle (Saale)

Tolkningsfrågor

1. Ska den skada som avses i artikel 22.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003⁽¹⁾ om arbetstidens förläggning i vissa avseenden bedömas objektivt eller subjektivt?
2. Föreligger det en skada i den mening som avses i artikel 22.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, när en tjänsteman i insatsstyrkan, på grund av sin begäran om att arbetstidsbegränsningen ska iakttas, mot sin vilja omplaceras till en annan tjänst som till övervägande del avser kontorsarbete?
3. Utgör lägre ersättning en skada i den mening som avses i artikel 22.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv

2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, när omfattningen av obekvämt arbetstid (natt, sön- och helgdagar) minskar till följd av omplaceringen och därigenom även det skifttillägg, som utbetalas för sådan arbetstid?

4. Om fråga 2 eller 3 ska besvaras jakande, kan en sådan skada som uppkommit till följd av en omplacering kompenseras genom andra fördelar med den nya tjänsten, såsom kortare arbetstid eller en fortbildning?

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 9

**Talan väckt den 3 juli 2009 — Europeiska gemenskapernas
kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland**

(Mål C-244/09)

(2009/C 233/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och W. Mölls)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 EG genom att begränsa den degressiva avskrivningen för slitage enligt 7 § femte stycket i inkomstskattelagen (Einkommensteuergesetz) till byggnader belägna inom landet, och

— förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Föremålet för talan är bestämmelserna i den tyska inkomstskattelagen om att den förutsedda så kallade degressiva avskrivningen för slitage vid beskattning av fastigheter, det vill säga högre än linjär avskrivningstakt under den första delen av avskrivningsperioden, är begränsad till byggnader belägna inom landet.

Denna skillnad i behandling mellan fastigheter belägna inom landet respektive utomlands strider mot den fria rörligheten för kapital enligt artikel 56 EG. Enligt fast rättspraxis förbjuder denna bestämmelse alla åtgärder som innebär en nackdel för